

Candela/canela

(ALDC, III, 543. Una candela)

El llat. CANDELA va donar *canela*, des del s. XIV, amb tractament popular (-ND- > -n-, com MANDARE > *manar*, UNDA > *ona*, etc.), amb la var. dim. *caneleta*, formes que es conserven en una gran part del val.; però la pressió culta

dins l'àmbit eclesiàstic va restaurar la forma originària, *candela* (var. *candeleta*; veg. mapa 335), documentada des del s. XIII (veg. també PALDC, II, mapa 210). *Candela* és la variant normativa.

